

ЧАСТЬ ПЪРВА

ЗА СЛОВОПРОИЗВОДСТВОТО.

ПРЕДВАРИТЕЛНИ ПОНЯТИЯ.

Словопроизводството излага правила какъ по своей-ствата на езика са образувать думыть, които и распре-дѣля на *редове* (или *классове*).

9. — Съставнытъ части на думыть сж членораздѣльны звукове (или слокове), които въ писмовныя езикъ са представятъ чрѣзъ условны едны бѣлѣзы, наречены *буквы* : сичкытъ наедно съставятъ *азбуката* на езика.

10. — Ново-българската азбука, която излазя отъ старо-българската има сичкото 34 буквы, които сж : а, б, в, г, д, е, ж, з, и і, к, л, м, н, о, п, р, с, т, у, ф, х, ц, ч, ш, щ, ѿ, ы, ъ, ѳ, ю, я, ж, ѣж. — На тѣхъ нѣкои прилагать и ѿ, за чуждытъ думы, които могатъ и съ т да са пишжтъ.

11. Буквытъ са дѣлжтъ на *гласны* и *сгласны*.

12. — *Гласны* сж оиѣзи, които въ произношеніето са-мы са чувать. Таквызи сж : а, е, и (і), о, у, ѿ, ы, ѳ, ѳ, ю, я, ж, ѣж, сичкытъ — 14, които са подраздѣлятъ на 6 *твърды* : а, о, у, ѿ, ы, ж, и 8 *меня* : е, и (і), ѳ, ѳ, ю, я, ѣж. Еще — на *просты* : а, е, и (і), о, у, ѿ, ѳ, ж ; и *сложны* : ы, ѳ, ю, ѣж, я, или іа (*).

(*) *Бѣлѣзка*. Сложнытъ гласны у нѣкои сж названы *дугласны*, но не ѿ право, защото тѣ неиздавать по два гласа, а сж сложны отъ двѣ гласны буквы. — Дугласны сж сичкытъ просты и сложны гласны, които съединены съ кратка ѣ, посрѣдъ или въ края на думытъ. Издавать гласоветѣ : ай, ей, = ѳа, іа = иа, оа, юа = іуа.